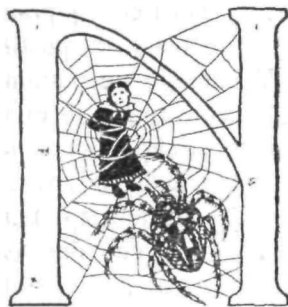

IVA:

Bolgar.

a Balkanu je bilo tiste dni, ko je razsajal najhujši bojni ples. Pri nas je ravno padal prvi sneg in belil naša kraška tla.

Sedela sem pri topli peči, ko zaslišim v šolski veži močan glas. Pogledam, kdo je. Prijazno me pozdravi krošnjar, ves obložen s pločevinasto posodo. Po govoru sem takoj spoznala brata Slovana. Bil je srednjevelike, močne postave, prijaznega lica, iskrenih se oči.

Prijazno, a ne usiljivo mi ponuja svojo robo. Odvrnem mu, da ne rabim ničesar.

Odšel je, pa že po par korakih se vrne in me vpraša: „Oprostite, gospodična, imate li kak časopis? Rad bi zvedel, kako gre bratom na Balkanu.“

„Ste li morda z Balkana?“ ga vprašam.

„Da, Bolgar sem!“ Videti bi morali njegov obraz, njegove oči, ko mi je to odvrnil. Nepopisno junaštvo in ponos sta se zrcalila v njih. „Bolgari so junaki, in številne so njihove zmage,“ mu pripovedujem.

„Da, dobro se drže, hvala Bogu,“ reče ponosito. „Dal Bog, da bi jih še nadalje spremljala sreča junaška!“

Izustil je to kakor pobožno molitev, trdno zaupajoč v njeno uslišanje.

Prinesla sem mu časopis. Zaiskrile so se mu oči, in iskreno mi je dejal: „Hvala, lepa hvala vam, gospodična!“

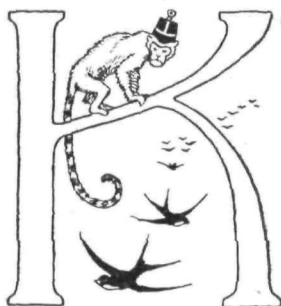
Odšel je.

Spomnila sem se krvavih bitk in slovanskega trpljenja in junaštva na Balkanu in ponosna sem, da smem prištevati tak narod svojim bratom.

IVO TROŠT:

Nebotični velikani.

er nam visokost svetopisemskega babilonskega stolpa ni znana ne v starih črevljih, ne v novih metrih, se nova doba ponaša samo z velikani novejša stavbne umetnosti. Med temi doseza Eifflov železni stolp v Parizu 300 m, drugo mesto za njim ima vsekako pokonci postavljen parnik „Kaiser Wilhelm II.“ (237 m) nemškega parobrodnege društva, ki se je z njim vozil že marsikak Slovenec v Ameriko — in nazaj. Stara in nova bazilika sv. Petra v Rimu s kupolo, dosežajo 134 m, je med temi velikani komaj prva med boljšimi pritlikavci v